

[Kaj Hansen.]

det hænger så nøje sammen med det andet forslag.

Vi kan føle os tiltalt af, at den foreslåede ændring af § 15 i loven om midlertidig regulering af boligforholdene kan fremskynde nogle opretningsarbejder ved, at man kan optage lån og dermed få sat nogle arbejder i gang, som ellers først ville blive det på et senere tidspunkt. Men det, der i og for sig er det vigtigste i denne forbindelse, er brandvænsforanstaltningerne. Vi kan lige så godt erkende, at vi er løbet ind i en blindgyde. For hvor skal pengene komme fra? Og hvordan skal pengene komme, så det ikke kommer til at betyde, at de mennesker, der i forvejen bor i de dårligste boliger, oven i de lejeforhøjelser, de har fået, også skal have lejeforhøjelser på grund af brandvænsforanstaltninger? Så kan man godt sige, at man kan undgå lejeforhøjelser ved at tage penge af opretningskontoen og af den udvendige vedligeholdelseskonto. Men hvad sker der så med opretningen og med vedligeholdelsen i de ejendomme, der i forvejen er de allerdårligste? Ikke noget, for man kan ikke bruge pengene to gange. Derfor er vi løbet ind i en blindgyde, og jeg har da også spekuleret på, hvordan man kan komme ud af denne blindgyde. Vi har tidligere oplevet i forbindelse med denne lovgivning, at det ikke betyder så meget med nogle millioner kroner i statstilskud, hvis forslagsstillerne ellers mener, at det går til et fornuftigt formål.

Jeg synes ikke, man bare kan give disse ejere et statstilskud til at gennemføre disse brandvænsforanstaltninger, for dette statstilskud er i virkeligheden en værdi, de får i ejendommen, og som de senere kan indkassere som en kapitalgevinst.

Hvordan kunne det så gøres? Jeg vil gerne stille et forslag til rådighed. Kommunerne har bl. a. igennem andre forslag peget på muligheden af at indefryse værdistigninger i fast ejendom. Det, man kunne tænke sig i disse fortrinsvis ældre ejendomme, hvor der skal gennemføres brandvænsforanstaltninger, var, at man nu gav et statstilskud, men at dette statstilskud blev indefrosset som en offentlig prioritet, således at det ikke kunne kapitaliseres for ejeren, således at han ikke kunne tage den offentlige prioritet med sig, når han engang solgte ejendommen.

Derved opnåede man i virkeligheden to ting. Man opnåede for det første at få gennemført

brandvænsforanstaltninger uden udgift for lejerne og for det andet, at ejerne ikke fik en gevinst af de penge, som samfundet har investeret i disse brandvænsforanstaltninger.

Derfor vil jeg håbe, at vi i boligudvalget vil diskutere en sådan løsning og prøve på virkelig at nå frem til en ordning, hvor vi tilgodeser alle de ting, som jeg her har været inde på.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg vil gerne sige tak til ordførerne – og jeg tror, det er til alle ordførere – for den positive holdning, der har været til de to lovforslag, og jeg har kun nogle ganske få bemærkninger i øvrigt.

Jeg vil gerne over for både fru Kirsten Jacobsen og andre understrege, at den mulighed, som realkreditlån nu åbner, ikke bare er en mulighed i forbindelse med brandsikringsforanstaltninger, men også er en mulighed for i hele udlejningsmassen, både i de regulerede områder, de frie områder og i den almennyttige sektor, at optage 20-årige lån til genopretninger. Princippet er, at man i de regulerede områder, hvor man i forvejen hensætter 1 pct. af 15. alm. vurdering på opretningskontoen, kan bruge pengene, inden de er samlet op, i modsætning til det, der var en del af boligforliget, nemlig at de først skulle samles op og så hen ad vejen bruges til de pågældende arbejder. Men det er rigtigt, som alle ordførere var inde på, at det, der presser sig mest på, er brandsikringsforanstaltningerne, og det er helt naturligt, at man har taget fat på dette under denne debat.

Jeg vil også sige til fru Kirsten Jacobsen, at det jo ikke er noget, der endelig er gået op for os, men er noget, der har været forhandlet om siden begyndelsen af august måned, fordi det jo er boligforligsstof – det tror jeg også fru Kirsten Jacobsen er helt klar over. Det er glædeligt for mig, at det er lykkedes at komme igennem med disse ændringer, som både har en generel værdi og en speciel værdi i forbindelse med de problemer, vi står over for ved finansieringen af de nødvendige brandsikringsforanstaltninger.

Jeg vil ikke sige, at disse to lovforslag løser alle problemer – og det har jeg heller ikke givet udtryk for – men jeg synes heller ikke, at fru Kirsten Jacobsens nedvurdering af dem er korrekt, dette, at det bare er to slag i luften. Nu kan et slag i luften jo godt have en stor betydning, men her er der altså en virkelig hjælp